

12.12.2010

בענין:

ד"ר בעז לב, המשנה למנכ"ל משרד הבריאות ע"י באת כחו,
עוה"ד שרה שר-לב מלשכת היועצת המשפטית, משרד התובע הראשי משרד
הבריאות, ירושלים

הקובל

נגד

ד"ר יוסף דיין ת.ז. [REDACTED] רופא מורשה, בעלת רשיון מס' [REDACTED] ותואר מומחה
ברפואה פנימית, ע"י ב"כ עוה"ד ערן קייזמן

הנקבל

החלטה

1. הקובלנה -

דרי בועז לב המשנה למנהל הכללי של המשרד הבריאות הגיש, ביום 5.1.2010, קובלנה כנגד הנקבל, על כי הנקבל גילה התנהגות שאינה הולמת רופא מורשה, כאמור בסעיף 41(1) לפקודת הרופאים [נוסח חדש], התשל"ז - 1976 (להלן - הפקודה), בכך שקיבל, מעובד ציבור (אח המועסק בבית חולים ציבורי), מטופלים למרפאתו, שעה שנתן לאותו עובד ציבור תקבולים כספיים עבור קבלת ייעוץ אנקולוגי ו/או מידע אודות החולים ללא ידיעתם ובכך סייע לעובד הציבור לעמוד במצב של ניגוד עניינים (להלן - הקובלנה).

2. העובדות שברקע הקובלנה -

- 1.1 הנקבל מקיים מרפאה המשלבת רפואה קונבנציונאלית ורפואה משלימה (להלן - המרפאה).
- 1.2 מר פושניאק שעבד כאח במכון האונקולוגי של בית החולים איכילוב בתל-אביב (להלן - פושניאק) הפנה למרפאה, בתקופה שמחודש יוני 2005 ועד לחודש אפריל 2006, חולים שטופלו במכון האונקולוגי, לצורך קבלת טיפול אלטרנטיבי, בנוסף לטיפול הקונבנציונאלי, שניתן להם באיכילוב.
- 1.3 הנקבל, אינו בקיא ומעודכן בתחום האונקולוגיה, ולצורך מתן טיפול אלטרנטיבי כהשלמה לטיפול אונקולוגי, הוא ביקש וקיבל ממר פושניאק ייעוץ אונקולוגי ומידע רפואי אודות חולים שהופנו אליו כאמור. המידע הרפואי שקיבל הנקבל כלל מסמכים רפואיים, מידע בדבר סוג המחלה, המצב רפואי העדכני, סוג הטיפול האונקולוגי שניתן לחולים וכן תוצאות בדיקות שנערכו לחולים. זאת גם בלא שהחולים ידעו על כך.
- 1.4 מר פושניאק, שהיה אז עובד ציבור, קיבל מהנקבל, בתקופה האמורה בסעיף 1.2, תשלומים בסכום כולל של 11,253 ש"ח, בעד ייעוץ ומידע כאמור.

1.5 כנגד הנקבל ומר פושניאק הוגש כתב אישום, שבעקבותיו, במסגרת הסדר טיעון, הודה הנקבל בביצוע עבירה פלילית של סיוע להפרת אמונים לפי סעיפים 31; 32 ו-284ב' לחוק העונשין, התשל"ז-1977. בית המשפט נמנע מלהרשיע את הנאשמים, לפי סעיף 71א' לפקודת המבחן [נוסח חדש], התשי"ט-1969 והטיל עליהם לבצע עבודות לתועלת הציבור. ההליך הפלילי התנהל בת"פ 5503/08 בבית משפט השלום בתל אביב-יפו (להלן – ההליך הפלילי).

3. החלטת הביניים –

ביום 1.7.2010, ניתנה החלטת ביניים בקובלנה, לפיה מצאנו שמעשיו של הנקבל אינם מתיישבים אם התנהגות ההולמת רופא מורשה, כי יש בה לפגוע בכבוד המקצוע ובאמון הציבור בעוסקים ברפואה וכי לפיכך ראוי להרשיע את הנקבל בביצוע עבירת משמעת כמי שגילה התנהגות שאינה הולמת רופא מורשה, כאמור בסעיף 41(1) לפקודה. החלטת הביניים מצי"ב ומהווה חלק בלתי נפרד ממנה.

4. טענות הצדדים לעניין אמצעי המשמעת הראוי בנסיבות העניין –

ביום 16.9.2010, טענו ב"כ הצדדים, בפני הוועדה, לעניין אמצעי המשמעת הראוי בנסיבות העניין.

4.1 טענות ב"כ הקובל –

4.1.1 לאור האמור בפסק הדין ע"א 50/91 דר' אדגר סבין נ' שר הבריאות, בבואה להמליץ על אמצעי המשמעת הראוי, על הוועדה לשקול את חומרת הסבנה הנשקפת לציבור מהישנות מעשיו של הרופא, כמו גם ערכים ואינטרסים לגיטימיים אחרים עליהם באה הענישה המשמעתית מקצועית להגן. כגון: אינטרס ההרתעה הכללית, הצורך בשמירה על כבוד המקצוע ואמון הציבור במקצוע. כך גם על הוועדה לתת דעתה לכך שבתגובה העונשית, למעשיו של רופא, יש כדי להשפיע על ציבור העוסקים ברפואה כמו גם על כלל הציבור ולפיכך, יש לראות בהמלצת הוועדה משום התווית סטנדרד מקצועי.

4.1.2 יש לזכור שמדובר במי שרכש במהלך כשנה, תמורת תשלום, מידע רפואי חסוי, אודות מטופלים, מידיו של אח, אשר המידע הגיע לידיו במסגרת עבודתו. כעובד ציבור.

4.1.3 ראוי שאמצעי המשמעת שיינקט כנגד הנקבל יהא זהה לזה שנקט כנגד מוסר המידע, אשר רשיונו לעסוק במקצועו הותלה לתקופה של שלושה חדשים.

4.2 טענות ב"כ הנקבל –

4.2.1 אין חולק על כך שקבלת המידע תמורת תשלום ובלא שהודע על כך למטופלים, אינה הולמת רופא מורשה ואולם התנהלות זו מצויה במדרג נמוך, בסולם עבירת המשמעת האמורה.

נהוג לייחס לרופא התנהגות שאינה הולמת, בהקשר הפלילי, בנסיבות חמורות בהרבה מנסיבות עניין זה, כגון: רופא הלוקח שוחד, רופא המקדים תור למען בצע כסף, או רופא המעמיד חולה במצבים קשים, כגון: התנית השתתפות בהליך רפואי במתן תשלום, שחלקו לעיתים גם נמסר בסתר.

הנקבל הודה בביצוע עבירה של סיוע להפרת אמונים, אלא שבית המשפט מצא לנכון שלא להרשיעו. בפסק בהליך הפלילי עומד בית המשפט על הבעייתיות הרבה שיש בעברת הפרת האמונים והספק באשר למקומה בתחום הפלילי. יש לזכור שהנקבל לא הורשע בסחר במידע רפואי, כי אם בסיוע לעברת הפרת אמונים, שהיא עצמה בגדר עוון והסיוע לעבירה זו מצוי על גבולה של עבירת משמעת. זאת ועוד, בית המשפט מציין, בפסק הדין, כי לא התרשם שבבסיס ביצוע העברה עמדו דחף עברייני ורצון לפגוע במטופלים למען בצע כסף.

4.2.2 אף אם רכישת מידע מאח ולא מרופא מומחה בתחום, עשויה בסופו של דבר, גם לפגוע בחולה, מטרת הנקבל, בפניה לקבלת המידע, היתה להיטיב עם

החולים, על מנת להעניק להם טיפול ראוי. זאת כאשר הנקבל לא היה ער לכך שהדרך שבה בחר לקבל את המידע, פסולה.

4.2.3 יש לתת את הדעת לכך שהנקבל שלא פעל במערכת ממוסדת, התקשה לקבל את המידע הרלבנטי הדרוש לטיפול בחולים.

4.2.4 על נסיבותיו האישיות של הנקבל, עמד בית המשפט בפסק הדין בהליך הפלילי. הנקבל יליד שנת 1950, הוא גרוש, אב ל-3 ילדים. בהיות הנקבל כבן 11 חלה אביו במחלות שונות, על רקע זה פנה הנקבל ללמוד רפואה והוא סיים את לימודיו בהצטיינות יתירה. הנקבל התמחה במחלקה הפנימית של בית חולים איכילוב ולאחר מכן פנה לפרקטיקה פרטית ברפואה קונבנציונאלית ומשלימה. בשנת 1987 פתח הנקבל את המרפאה, שהפכה למרכז רפואי המעניק טיפול משלים הוליסטי ולאחר שבשנת 1991, חלה אביו בסרטן, השתלם הנקבל בגרמניה, רכש מיומנות בהענקת טיפול משלים לחולי סרטן, בעזרתו סייע לאביו להתמודד עם מחלתו עד שנפטר בשנת 1999. אמו של הנקבל, נפטרה כשלושה חדשים לאחר המעצר ופרסום הפרשה בכלי התקשורת.

4.2.5 הנקבל לא הסתיר את קשריו עם האח פושניאק, הוא והאח פושניאק דיווחו על התשלומים לרשויות המס, הנקבל הוציא לאח פושניאק תלוש שכר ונהג לפי כל הכללים. עקב חקירה פלילית שהתנהלה נגד דר' פיגר, מנהל המחלקה שבה עבד האח פושניאק, התגלו המסמכים בעניין הקשר שבין הנקבל והאח פושניאק והחל מחול שדים. הנקבל נקלע לסיטואציה אישית קשה ביותר, הפרשה התפרסמה בתקשורת, אמו נפטרה משברון לב כתוצאה מההליך הפלילי שהתנהל נגד הנקבל והוא עצמו כמעט נשבר.

4.2.6 החקירה החלה בשנת 2006 וכתב האישום הוגש בשנת 2008. לקראת הטיעון לעונש, הנקבל תרם מיוזמתו 18,000 ₪ לאגודה למען הסרטן, הוא ביצע ועדיין מבצע, בהתאם לפסק הדין בהליך הפלילי, עבודות לתועלת הציבור.

4.2.7 התליית רשיונו של הנקבל לעסוק ברפואה, כטענת ב"כ הקובל, אינה במקומה גם בהשוואה לענישה המשמעתית במקרים אחרים. על התליית רשיון לתקופה כאמור, הוחלט בעניינו של דר' סרוב שנמצא אשם בביצוע עבירת שוחד והעדפת חולה, תמורת כסף, מעשים המצויים בדרגת חומרה גבוהה בהרבה ממעשיו של הנקבל. זאת כאשר הנסיבות האישיות, לגבי דר' סרוב, דומות לאלה של הנקבל, שהרי בשני המקרים מדובר בסבל אישי שנגרם לנקבלים מפרסום נרחב בכלי התקשורת. זאת ועוד יש לזכור שהנקבל לא התכוון לפגוע בחולים, הוא לא העדיף חולים ולנגד עיניו עמדה טובת החולים. יש לתת את הדעת לכך, שהעונש המשמעי שהוטל על דר' סרוב, למעשה לא פגע בו מבחינה כלכלית, שכן הותר לו לרצות את שלושת חדשי התליית הרישיון, במקביל לבצוע עבודות השירות שהוטלו עליו בסיומו של הליך הפלילי.

4.2.8 הנקבל מנהל מרפאה פרטית. הוא מעסיק במרפאתו, המבוססת על מוניטין, כ-17 אנשי צוות, חלקם רופאים וחלקם אנשי מקצוע בתחום הרפואה. היה ולא יתאפשר לנקבל לעבוד, משך 3 חדשים, תדרש לו תקופה ממושכת, כשנה, על מנת להתאושש מכך, אם בכלל. הדבר יכול להביא להתמוטטות של המרכז, התלוי בנקבל וברשיונו לעסוק ברפואה וסביר להניח שאם רשיונו של הנקבל יותלה כאמור, יידרש לסגור את המרפאה, ובכך תפגע יכולתו של הנקבל להתפרנס.

יצוין כי לשאלת חברי הוועדה, הודה ב"כ הנקבל כי התליית רשיונו של הנקבל, לא תביא בהכרח לסגירת המרפאה וכי יכול שניתן יהיה לפתור את הקושי על ידי מינוי רופא אחר במקומו:

4.2.9 הנקבל לא עשה את מעשיו למען בצע כסף, הוא סבל עינויי דין גדולים מאוד, מדובר בהליכים שהחלו בשנת 2006. לא ראוי, בנסיבות העניין, שרישיונו של הנקבל לעסוק ברפואה יותלה ושהנקבל יפגע באופן אנוש כל כך על מעשיו.

4.2.10 הנקבל הפיק לקחים מהפרשה.

4.2.11 בית המשפט מצא לנוכח, כצעד חריג, שלא להרשיע את הנקבל.

4.2.12 אין ללמוד לעניין אמצעי המשמעת, ממקרהו של פישניאק. השיקולים בקביעת העונש המשמעותי שהוטל על פישניאק שונים. פישניאק עבר עבירה של הפרת אמונים, ביותר עובד ציבור. לפישניאק הית הסמכות להפנות חולים לרופאים אלטרנטיביים הוא ניצל את סמכותו והפנה את החולים למרפאת הנקבל, על מנת לזכות ברווח כספי. הנקבל ופישניאק לא עומדים באותו מישור, מבחינת הענישה המשמעתית הראויה, אלמלא היה פישניאק עובד ציבור עניינו של הנקבל כלל לא היה עולה. זאת ועוד סטנדרד הענישה לגבי אחים ואחיות מחמיר יותר מאשר לגבי רופאים.

4.2.13 בנסיבות העניין נזיפה היא העונש המשמעותי הרלבנטי.

4.3 הנקבל הוסיף דברים אלה –

הנקבל הבהיר כי הוא מודע לכך שעשה יותר משגיאה אחת. השגיאות נבעו מאופי עיסוקו, העובדה שהוא פועל מחוץ למערכת המוסדית. במשך שנים, המערכת הרפואית ועמיתיו למקצוע, התייחסו לנושא הרפואה הטבעית בהיתול או בשוויון נפש ובמקרים רבים סרבו לשתף פעולה.

המרפאה של הנקבל היא מרפאה רפואית לכל דבר והיא תלויה בעקרון בו. אם הנקבל לא יוכל לתפקד כרופא, מאוד סביר שהמרפאה תתמוטט. הנקבל בן 60 וספק אם יהיה לו כח נפשי, אחרי כל מה שעבר, להקים את המרפאה מחדש.

הנקבל פועל כרופא מעל 30 שנים, הוא בוגר אוניברסיטת תל אביב. הרפואה מהווה עבורו, לא רק מקצוע, כי אם גם אורח חיים ותחביב, היא עיסוקו המרכזי, זה מה שהוא יוע לעשות ומה שהוא עושה מבוקר עד ערב. הנקבל מודע לכך שהוא כשל, הוא מודע לטעות, הוא יקח זאת בחשבון ולא יחזור על טעות כזו. כל בקשתו היא שיתאפשר לו, כל עוד הוא בריא ויש לו כוח, למצות את הידע הקליני שלו ואת הנסיון הגדול שרכש, יחד עם הלקח שלמד. נזיפה עבורו היא דבר לא קל, אך עליו לקחת זאת בחשבון.

5. הנקבל ביקש שיותר לו לתרום מנסיונו הקליני, והידע שלו ולהמשיך לשרת קבוצות גדולות באוכלוסיה, שנעזרות בו, במסגרת השילוב שבין רפואה פנימית ורפואה משלימה.

6. המלצת הוועדה -

בהחלטת הביניים עמדנו על כך שחדר שבה פעל הנקבל, לצורך קבלת המידע לגבי מטופליו, עומדת בניגוד למספר הוראות שבקוד האתי. דרך המלך לקבלת המידע הינה, בפניה לרופא המטפל בחולה ובאשר לקבלת ייעוץ, בפניה לרופא המומחה בתחום. יש לזכור שהנקבל טיפל בחולים שהיו נתונים לטיפול אונקולוגי, כאשר הנקבל עצמו טען שהמידע היה דרוש, על מנת לוודא שהטיפול המשלים יהיה מותאם לטיפול האונקולוגי, כך שהשילוב ביניהם לא יגרום לנזק.

ב"כ הנקבל והנקבל עצמו, עמדו על כך, שהנקבל פעל בדרך האמורה, בליט ברירה, הואיל והנקבל התקשה לקבל את המידע והיעוץ מהרופא המטפל וממומחה בתחום, הואיל והוא פעל מחוץ למערכת הממסדית ולאור התייחסות עמיתיו למקצוע, לרפואה המשלימה. עוד טען הנקבל כי הוא עשה כן, על מנת להקל על המטופלים ולמנוע שיהיו במתן הטיפול.

כאמור בהחלטת הביניים, אין בכך להצדיק את הדרך בה נקט הנקבל. אימוץ שיטת טיפול, בהסתמך על מידע וייעוץ מאח ולא מהרופא המטפל או רופא מומחה בתחום, בעייתית כשלעצמה, מה גם שהמידע נדרש, לדברי הקבל, הואיל ומתן טיפול משלים שאינו מתיישב עם הטיפול האונקולוגי, עשויה להסב נזק לחולה.

מעבר לכך, מדובר במידע רפואי, שהנקבל קיבל תמורת תשלום שהנקבל שילם לעובד ציבור, שהמידע הגיע לידיהו במסגרת תפקידו וזאת גם בלא שהנקבל הביא לידיעת החולים הנוגעים בדבר, את כוונתו לפנות לקבלת המידע הנוגע למצבם הרפואי.

כאמור בהחלטת הביניים, איננו סבורים שיש לקבל את טענת הנקבל, כי בזמן הרלבנטי, הוא לא היה מודע לפסול שבמעשיו. הנקבל היה ייחס חשיבות להתאמת הטיפול המשלים לטיפול הרפואי, הוא עצמו היה בעבר עובד ציבור וגם אלמלא כן, אין זה סביר להניח

שרופא, וודאי רופא בעל ניסיון כזה של הנקבל, אינו מודע לכך שרכישת מידע בדרך האמורה פסולה, מטגדת לחזירות מפורשות בקוד האתי וכי במעשיו סייע לעובר ציבור, לפעול בניגוד לחובת המוטלת עליו במסגרת תפקידו.

בי"כ הנקבל טען, כי מעשי הנקבל, אינם מהחמורים שבמודג עבירות המשמעות של התנהלות שאינה הולמת רופא מורשה. גם אם יוכל שכן הוא, אינו סבורים שמדובר במעשים המצויים בתחנות סולם החומרה. המדובר בהתנהלות פסולה על פניה, הפוגעת בכבוד המקצוע ובאמון המטופלים בעוסקים במקצוע הרפואה, העשויה כאמור גם לסכן את המטופלים. טאמנים עליו דברי הנקבל כי טובת תחולים עמדה לגד עיניו ואולם אין בכך לחמיע מחומרת הדברים.

מנגד נטעו דעתו לרקע האישי של הנקבל. טאמנים עליו דברי הנקבל, כי בהיותו כבן 11 שנים, פקדו את אביו מחלות שונות וכי על רקע זה, בחר במקצוע הרפואה. כך גם בחר הנקבל לעסוק ברפואה משלימה, על מנת לסייע לאביו להתמודד עם חשלוות הטיפול במחלת הסרטן. מדברי הנקבל עלה כי הוא מודע לחומרת מעשיו, כי חרסות כנה וכי הוא למד את הלקח. עוד ניכר בנקבל כי הוא ובני משפחתו, שילמו מחיר כבד, בעקבות חשיפת הפרשה וחפסום שכלוה אליה שגם נכרך בפרסומים הקשורים לפרשה חמורה אחרת שלנקבל לא היה חלק בה. כך גם ניכר בנקבל, כי הוא עשה את עבודתו, מונח ותרשות שליחות, כי הוא מייחס לה חשיבות רבה וכי הוא חרד לאפשרות שהתלית רשיונו לעסוק ברפואה, עשויה לפגע באופן חמור ביכולתו לחמשיך ולקיים את חמרפאה.

באשר לרמת הענישה המשמעוית, בחשוואה למקרים אחרים. בי"כ הקובל טען, כי ראוי בגסיבות העניין, להתלות את רשיונו של הנקבל לעסוק ברפואה, לתקופה של שלושה חדשים, גם בהקבלה לעונש המשמעתי שהוטל על פושניאק. בי"כ הנקבל טען מאידך, כי אין למדד, לעניין זה, מענינו של פושניאק וכי לאור הענש המשמעתי שהוטל על דרי סרוב, אין מקום להתלות את רשיונו של הנקבל.

דעתנו שונה. אף שהקובלנות נגד הנקבל ונגד פושניאק, חוגשו בגין אותה פרשה, קיים שוני בין משמעות מעשיו של הנקבל, למשמעות מעשיו של פושניאק, כפי שעלה מנימוקי הוועדה שדעה בקובלנה שהוגשה כנגד פושניאק. די אם נעמוד על כך שפושניאק, נמצא כמי שניצל לרעה, למען בצע כסף, סמכות שהופקדה בידיו בסמגרות ותפקידו, נהג בחוסר שקיפות מקצועית-סייעדית בטעלו במטופליו ובבני משפחותיהם, כאשר הסתיר את רמת ידיעותיו של הנקבל בתחום האונקולוגיה ופגע בפרטיות המטופלים במחלקה שבה עבד ובחשיפת מידע רפואי אודותם, בלא ידיעתם. כך גם אינו סבורים שניתן ללמד דבר לעניינו מעניינו של דרי סרוב. המדובר בשני עניינים שונים. בעניין סרוב, דובר בשלושה מקרים של קבלת שוחד, תמורת הקדמת מתן טיפל רפואי לאדם מסוים. טעק רב אם מעשיו של הנקבל נופלים באופן משמעותי מחומרת מעשיו של דרי סרוב, מה גם שבעניין זה מדובר בשיטה שהנקבל נהג לפיה, במחלק כשנה, עד שזו התגלתה. מה גם שאינו סבורים שניסבות העניין האישי, בעניין סרוב, זרות לאילו שבמקרה זה.

יחד עם זאת, לאור חומרת הדרך שבה נהג הנקבל כשיטה, שעה שכאמור, אין זה סביר שהנקבל לא היה מודע למשמעות מעשיו, אנו סבורים כי יתא זה ראוי להתלות את רשיונו של הנקבל.

לאחר ששקלנו את חומרת מעשי הנקבל, כמו גם את ניסבותיו האישיות, אנו ממליצים במפך כי תתלה את רשיונו של הנקבל לעסוק ברפואה, לתקופה של חודש ימים.

 מרופ' עידן זמיר נציג ההסתדרות הרפואית	 מרופ' עידן זמיר נציג ההסתדרות הרפואית לממשלה	 מרופ' מיטל ורדי נציג הוועדה
---	---	--

כ"ג / 3 / 77

שרופא, וודאי רופא בעל ניסיון כזה של הנקבל, אינו מודע לכך שרכישת מידע בדרך האמורה פסולה, מנוגדת להוראות מפורשות בקוד האתי וכי במעשיו סייע לעובד ציבור, לפעול בניגוד לחובה המוטלת עליו במסגרת תפקידו.

ב"כ הנקבל טען, כי מעשי הנקבל, אינם מהחמורים שבמדרג עבירת המשמעת של התנהלות שאינה הולמת רופא מורשה. גם אם יכול שכך הוא, אינו סבורים שמדובר במעשים המצויים בתחתית סולם החומרה. המדובר בהתנהלות פסולה על פניה, הפוגעת בכבוד המקצוע ובאמון המטופלים בעוסקים במקצוע הרפואה, העשויה כאמור גם לסכן את המטופלים. נאמנים עלינו דברי הנקבל כי טובת החולים עמדה לגד עיניו ואולם אין בכך להמעיט מחומרת הדברים.

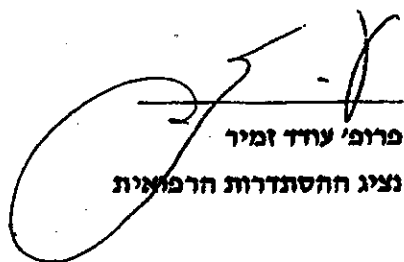
מגד נתנו דעתנו לרקע האישי של הנקבל. נאמנים עלינו דברי הנקבל, כי בהיותו כבן 11 שנים, פקדו את אביו מחלות שונות וכי על רקע זה, בחר במקצוע הרפואה. כך גם בחר הנקבל לעסוק ברפואה משלימה, על מנת לסייע לאביו להתמודד עם השלכות הטיפול במחלת הסרטן. מדברי הנקבל עלה כי הוא מודע לחומרת מעשיו, כי חרטתו כנה וכי הוא למד את חלקו. עוד ניכר בנקבל כי הוא ובני משפחתו, שילמו מחיר כבד, בעקבות חשיפת הפרשה והפרסום שנלווה אליה שגם נכר בפרסומים הקשורים לפרשה חמורה אחרת שלנקבל לא היה חלק בה. כך גם ניכר בנקבל, כי הוא עושה את עבודתו, מתוך תחושת שליחות, כי הוא מייחס לחשיבות רבה וכי הוא חרד לאפשרות שהתלית רשיונו לעסוק ברפואה, עשויה לפגוע באופן חמור ביכולתו להמשיך ולקיים את המרפאה.

באשר לרמת הענישה המשמעתית, בהשוואה למקרים אחרים. ב"כ הנקבל טען, כי ראוי בנסיבות העניין, להתלות את רשיונו של הנקבל לעסוק ברפואה, לתקופה של שלושה חדשים, גם בהקבלה לעונש המשמעי שהוטל על פושניאק. ב"כ הנקבל טען מאידך, כי אין ללמוד, לעניין זה, מעניינו של פושניאק וכי לאור העונש המשמעי שהוטל על דר' סרוב, אין מקום להתלות את רשיונו של הנקבל.

דעתנו שונה. אף שהקובלות נגד הנקבל ונגד פושניאק, הוגשו בגין אותה פרשה, קיים שוני בין משמעות מעשיו של הנקבל, למשמעות מעשיו של פושניאק, כפי שעולה מנימוקי הוועדה שדנה בקובלנה שהוגשה כנגד פושניאק. די אם נעמוד על כך שפושניאק, נמצא כמי שניצל לרעה, למען בצע כסף, סמכות שהופקדה בידיו בסמגרת תפקידו, נהג בחוסר שקיפות מקצועית-סיעודית בטפלו במטופליו ובבני משפחותיהם, כאשר הסתיר את רמת ידיעותיו של הנקבל בתחום האונקולוגיה ופגע בפרטיות המטופלים במחלקה שבה עבד ובחשיפת מידע רפואי אודותם, בלא ידיעתם. כך גם אינו סבורים שניתן ללמוד דבר לעניינו מעניינו של דר' סרוב. המדובר בשני עניינים שונים. בעניין סרוב, דובר בשלושה מקרים של קבלת שוחד, תמורת הקדמת מתן טיפול רפואי לאדם מסוים. ספק רב אם מעשיו של הנקבל נופלים באופן משמעותי מחומרת מעשיו של דר' סרוב, מה גם שבעניין זה מדובר בשיטה שהנקבל נהג לפיה, במהלך כשנה, עד שזו התגלתה. מה גם שאינו סבורים שנסיונות העניין האישיות, בעניין סרוב, זהות לאלה שבמקרה זה.

יחד עם זאת, לאור חומרת הדרך שבה נהג הנקבל כשיטה, שעה שכאמור, אין זה סביר שהנקבל לא היה מודע למשמעות מעשיו, אנו סבורים כי יהא זה ראוי להתלות את רשיונו של הנקבל.

לאחר ששקלנו את חומרת מעשי הנקבל, כמו גם את נסיבותיו האישיות, אנו ממליצים בפניך כי תתלה את רשיונו של הנקבל לעסוק ברפואה, לתקופה של חודש ימים.

פרופ' עוזר זימר
נציג ההסתדרות הרפואית

עו"ד רוני הורן
נציגת היועץ המשפטי
למשלה

פרופ' פיטר ורדי
יו"ר הוועדה